

پائولا دانزیگر
فرمهر منجزی

آمبر براون به کلاس چهارم می‌رود

۱

فروشنده که با وسیله‌ی اندازه‌گیری به طرفم
می‌آمد گفت: «تو همان بچه‌ای هستی که باید
کفش پای راست را قبل از پای چپ بپوشد؟»

سرم را تکان دادم: «آها. شما یادتان مانده!»

فروشنده در حالی که پای راستم را روی وسیله‌ی اندازه‌گیری
می‌گذاشت، گفت: «چه طور می‌توانم فراموش کنم؟ یکبار
وقتی آن کاری را که گفتی نکردم، دیگر هیچ کششی را پاییت
نکردی... و گفتی که روزت را خراب کردم... و تهدیدم کردی
این کارم را به انجمن مبارزه با خشونت علیه کودکانی که
می‌خواهند کفش پای راستشان را پیش از پای چپشان بپوشند،
گزارش می‌دهی..».

مدرسه‌اش می‌خواست، مادرش نخاید.
فروشنده ادامه داد: «و تو همانی هستی که اسم رنگارنگی
داشتی.»

آهی کشیدم.

مادرم به ساعتش نگاه کرد.
فروشنده کمی فکر کرد: «آبنوس سیاه... نه، این نبود. مروارید
سفید. نه.»

به او یادآوری کرد: «آمیربراؤن! و اصلاً هم خوش نمی‌آید
کسی اسمم را مسخره کند.»

پرسید: «یک خانواده‌ی دیگر هم نبود که شما اول سال برای
خرید کفش باهاشان می‌آمدید؟ دو تا پسر بچه داشتند که
یکی شان هم سن تو بود.»

مادرم به آرامی گفت: «آنها از اینجا رفتند.
یک دفعه جای خالی‌اش را در درونم احساس کردم.
این اولین بار در زندگی ام بود که مدرسه را بدون وجود
ضمیمی‌ترین دوستم، جاستین دانیلز، شروع می‌کردم.

۱. آمیر به معنی رنگ زرد کهربایی و براؤن به معنی قهوه‌ای است. اسم و فامیل او هر دو رنگی
است و ترکیب این دو رنگ هم رنگ خردلی را می‌سازد. بنابراین آمیربراؤن حسابی رنگی است.

پای راستم را همان‌طور نگه داشتم و از این رفتار عجیب و
غريبش حسابی تعجب کردم. مطمئنم در تمام دنیا من تنها
کسی نیستم که دوست دارد چیزی همان‌طور که او می‌خواهد
انجام شود. این‌طور که من زندگی می‌کنم، اطمینان از چیزی،
دلپذیر خواهد بود... و مطمئنم اول دوست دارم کفش پای
راست را بپوشم و بعد پای چپ را. همیشه اگر اول کفش پای
چپ را بپوشم احساس غریبی دارم. در واقع این کار تمام روز
را به هم می‌زند.

دختر کوچولویی از دروارد شد و پای چپ را گرفت و گفت:
«پا.»

مادرش او را بغل کرد و گفت: «ببخشید که مزاحمتان شد. او
تازه اسم اعضای بدن را یاد گرفته.»

خوشحالم که برای گفتن اسم یکی از اعضای بدن، پا را
انتخاب کرد.

دور و برمان پر از بچه بود... آن‌ها کفش‌ها را امتحان
می‌کردند... بادکنک باد می‌کردند... فریاد می‌زدند: «من آن‌ها را
می‌خواهم.»، «از این‌ها بدم می‌آید.»

یکی از بچه‌ها غُرُغُرش بلند شد، چون کفشه را که برای